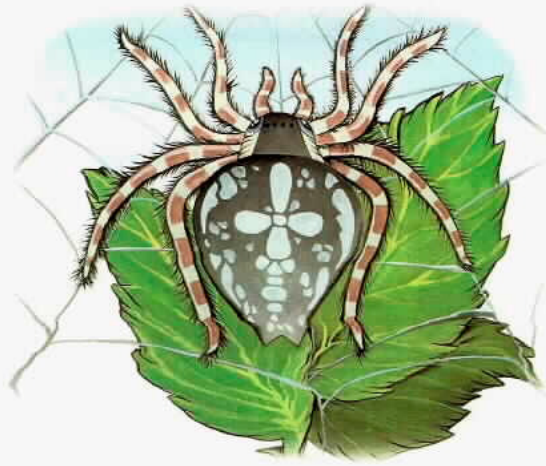
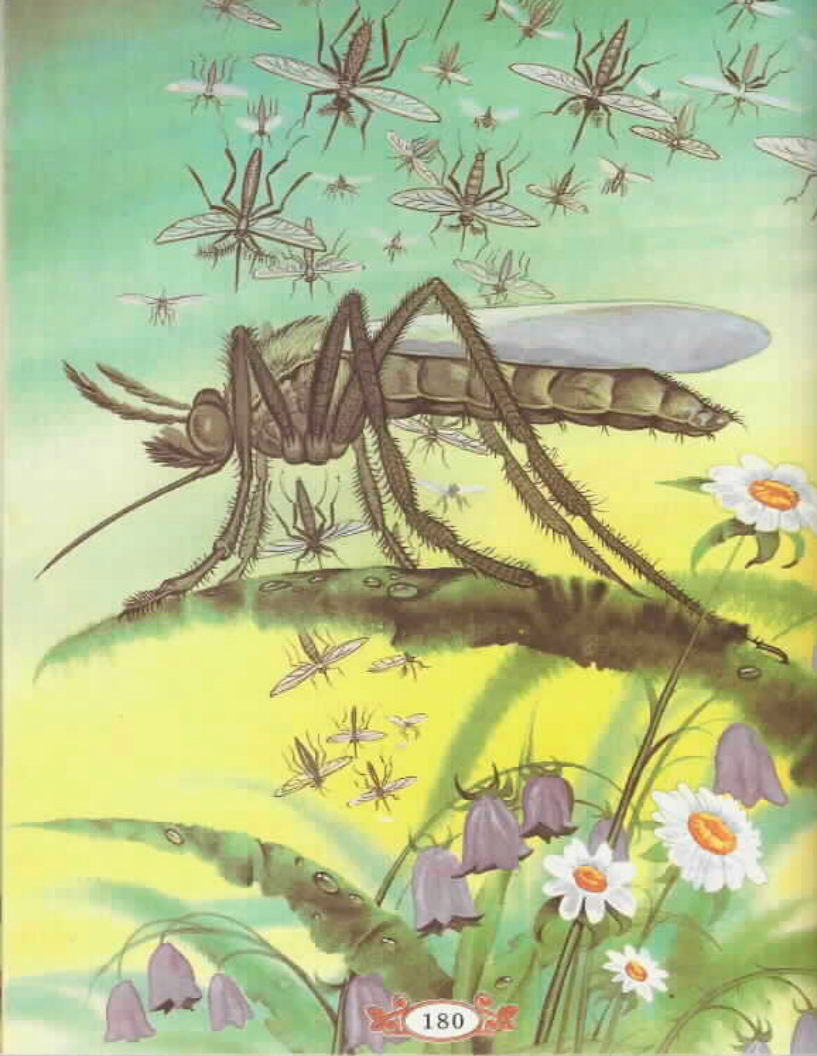

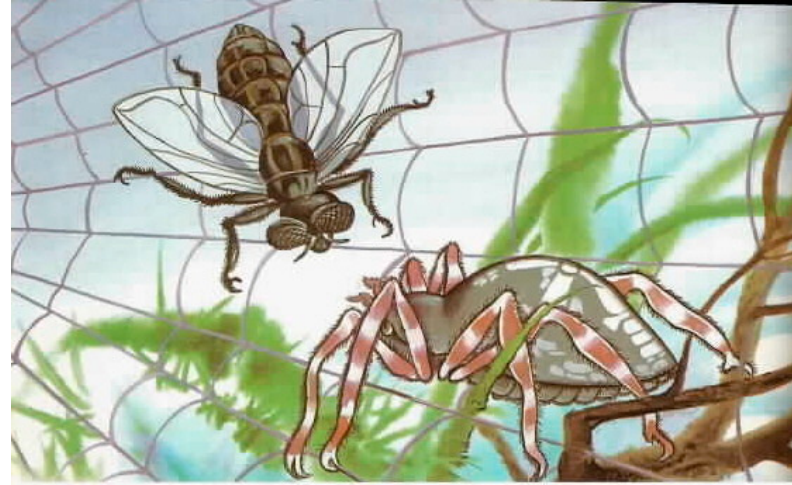
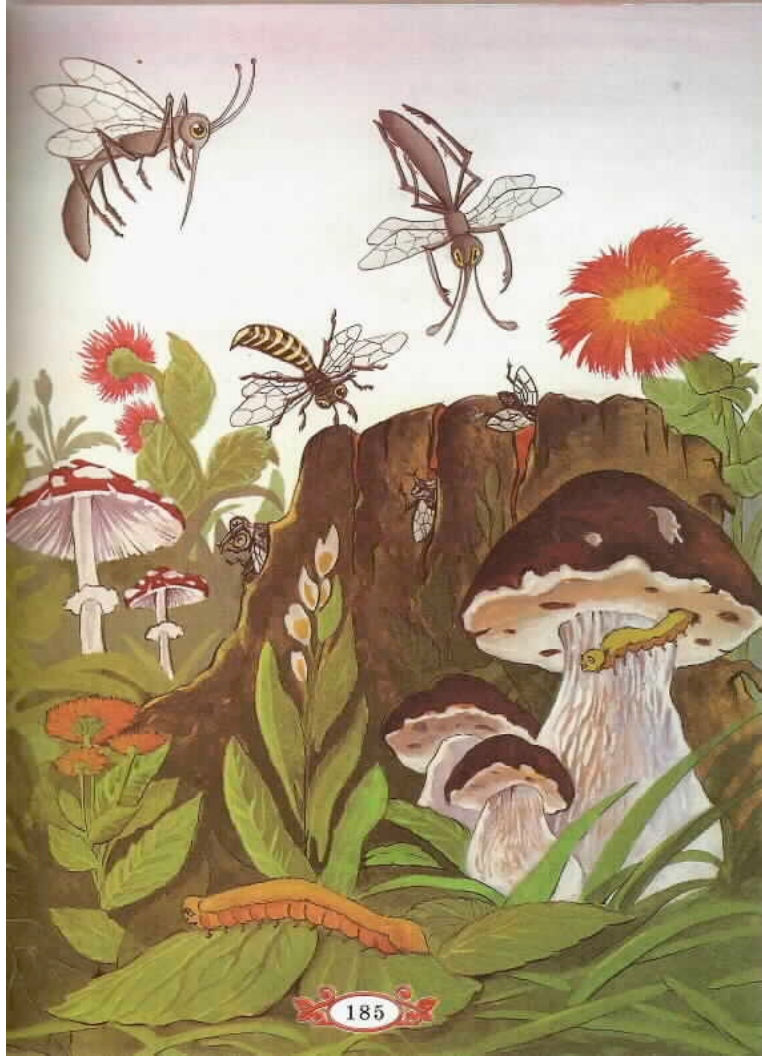

מידג'ר

לפני הרבה, הרבה שנים, בקיץ חם, הופיעו
 יתושים וזבובונים שעקצו את בני אדם ושתו את
 דמם.
 והנה הופיע גם עכביש ענק, שהעם העתיק קרא
 לו מיזגיר. הוא ארג קורים ותלה אותם על שיחים
 ועצים כדי לשמור בפני יתושים וזבובונים.

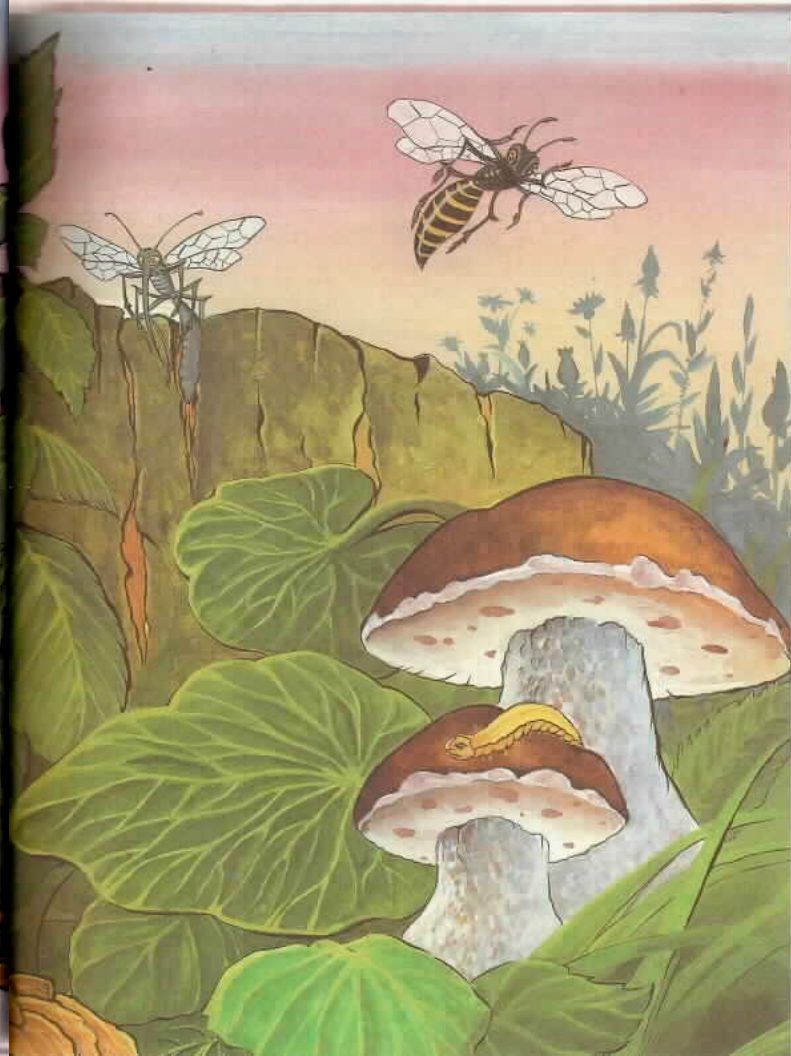
זבוב אחד עף, עף ונפל לתוך קור של מיזגיר,
 וזה התחיל מיד לעטוף אותו בחוטים שלו, כדי
 להחניק את המסכן.
 "מר מיזגיר! על תהרוג אותי, רחם על הצאצאים
 שלי. הם יישארו יתומים, יסתובבו בחצרות
 וירגיזו כלבים."
 ריחם עליו מיזגיר ושיחרר אותו. עף הזבוב וקרא
 לכל החרקים:
 "אוי, יתושים וזבובונים! תסתתרו תחת קליפות
 הצפצפות. מיזגיר רשע אורג קורים, מעמיד
 אותם בדרכים. הוא יהרוג את כולנו!"
 נבהלו החרקים, הסתתרו תחת קליפות צפצפות
 ושוכבים שם כמו מתים.

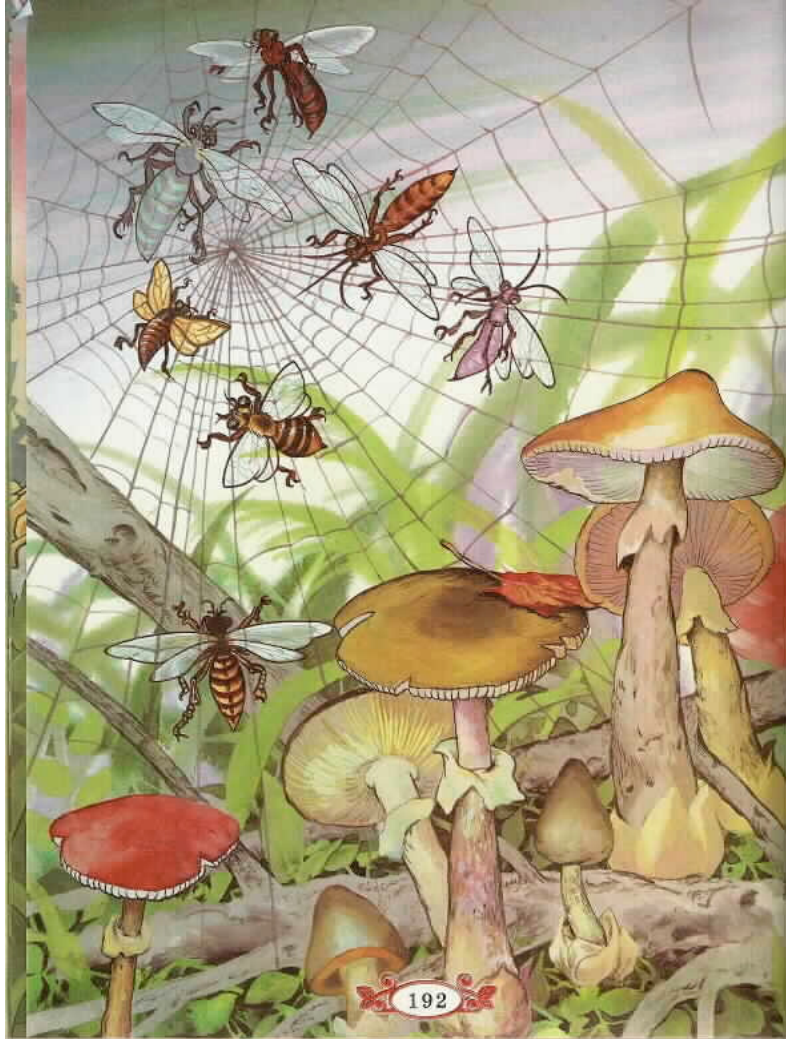
למיזגיר לא נשאר את מי לתפוס. הוא פנה לצרצר,
למקק ולפשפש ואמר להם:
"אתה צרצר תקע בשופר, אתה מקק תופף בתופים,
ואתה פפשפש זחל תחת קליפת הצפצפה וספר
ליתושים ולזבובונים שהלוחם מיזגיר, הצעיר האמיץ,
כבר לא בין החיים. כרתו לו ראש בגרדום ואת
הגרדום פירקו.

תקע הצרצר בשופר, המקק תופף בתופים,
 והמקק זחל תחת קליפת הצפצפה ואומר:
 "הי חרקים, למה אתם שוכבים כמו מתים? מת
 כבר מיזגיר הגיבור. כרתו את ראשו בגרדום. אין
 לכם ממה לפחד!"

התאוששו החרקים, שמחו מאוד. התחילו להתעופף
 לכל הכיוונים, ומיד נפלו לרשתות של מיזגיר.
 והוא אומר להם: "נפלתם ברשת וזה סופכם. אילו
 באתם אלי להתארח, הייתי מכבד אתכם בבירה ויין
 ובעצמי מגיש לכם שתייה."
 וכך מיזגיר הערים על החרקים ולכד אותם.

